

'Kleine schildpad was erg eenzaam,' begint mama.

'Elke nacht tuurde hij naar de sterren in de hemel.

Kon hij maar net als de gekko's en de hagedissen omhoog klimmen.'

'Of vliegen als de bijen en de vlinders,' fluistert Yomi.

*‘Op een dag landden twee goudvinken naast kleine schildpad.
Ze zongen een lied. En toen ze wegvlogen, staarde kleine
schildpad hen na.’*

**‘Want kleine schildpad kon niet vliegen,’ zucht Yomi.
‘Als je iets heel hard wenst, en je doet je best, kan je wens
op een dag uitkomen,’ vertelt mama.**

“Neem me alsjeblieft mee,” smeekte kleine schildpad toen de vinken terugkwamen. De brulkickers brulden van het lachen.’
‘Maar kleine schildpad had een goed idee, mama,’ weet Yomi.
Hij sluit zijn ogen, maar zijn oren niet.

